

-24-

*J. v. ...
Nema ...
u ...
2. ...*

Madys

K-27/95-

16. 04. 99.	
W	104/91

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

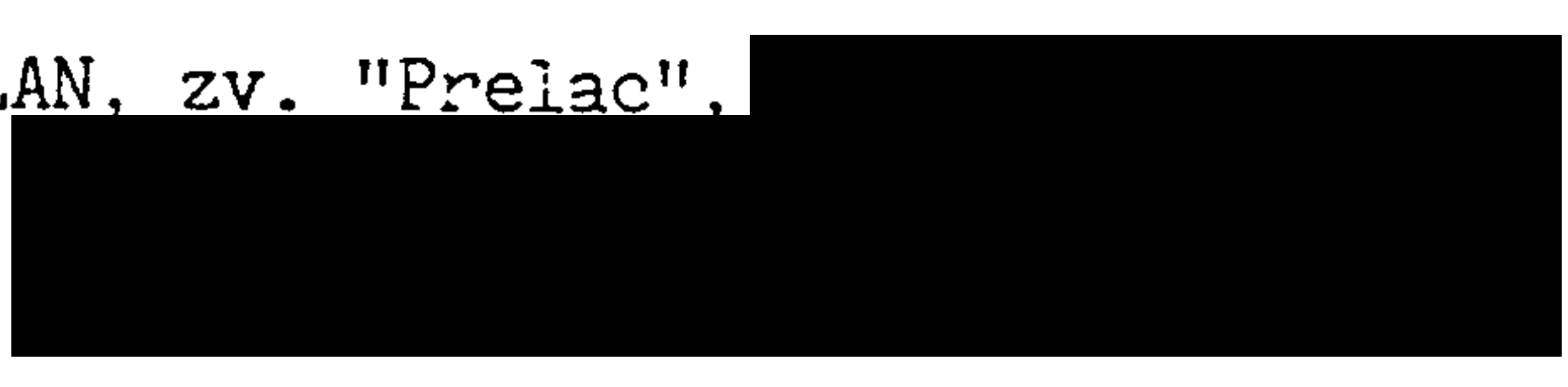
P R E S U D A

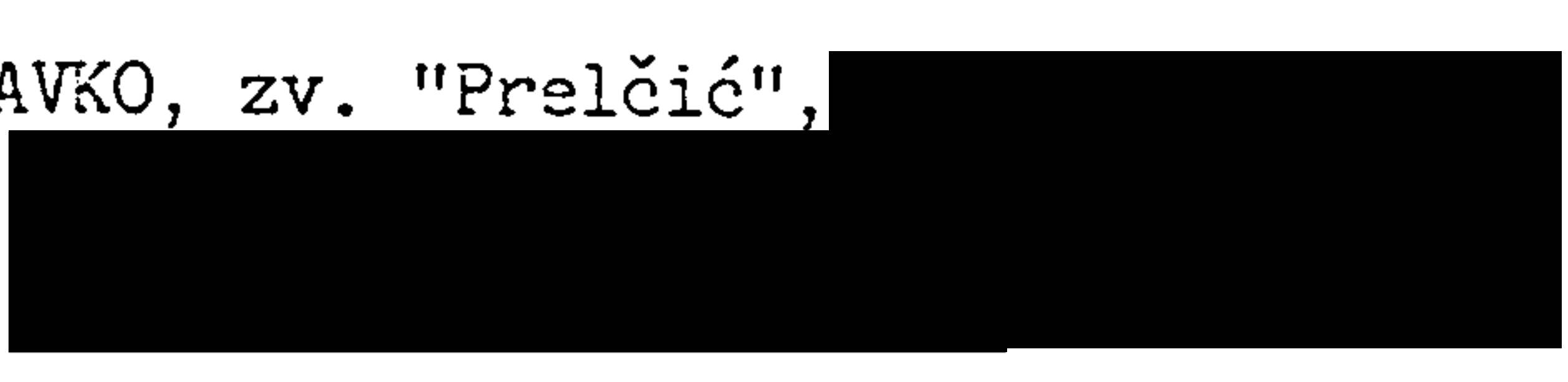
Županijski sud u Sisku, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Barać, predsjednika vijeća, Ljubice Rendulić-Holzer, član vijeća, sudaca porotnika Ružice Grahovac, Bladimira dr Bernšić, Josip Milaković, članova vijeća, uz sudjelovanje Slavice Milnović, zapisničara, u kaznenom predmetu protiv I-optuženog Sanader Dragana, II-optuženog Sanader Mile, III-opt. Drobnjak Milana i IV-opt. Drobnjak Slavka, zbog kaznenog djela iz čl. 122. OKZRH, nakon dana 03. ožujka 1999. godine, u odsutnosti optuženih, a u prisutnosti zamjenika Županijskog državnog odvjetnika Ivana Petrikač i branitelja optuženih Eriha Fridrih, odvjetnika iz Siska, održane glavne i javne rasprave, izrekao je i objavio

P R E S U D U

I-optuženi SANADER DRAGAN,

II-optuženi SANADER MILE,

III-optuženi DROBNJAK MILAN, zv. "Prelac",

IV-optuženog DROBNJAK SLAVKO, zv. "Prelčić",

k r i v i s u

što su:

dana 16. rujna 1991. godine u Petrinji, kao pripadnici

njihove prisutnosti glavnoj raspravi. Takovu prijedlogu je udovoljeno pravomoćnim rješenjem ovoga suda oznake Kv-99/92 od 30. prosinca 1992. godine.

Odmah se ističe da svojstvo ratnih zarobljenika oštećenima tijekom cijelog postupka nitko nije osporio.

Svjedok Žilić Milan, u kritično vrijeme pripadnik sastava policije "SAO Krajina" kazuje kako njegova jedinica je imala plan da od pravca Vile u Petrinji uđe u istu, da je njegov odred sudjelovao u tom napadu a komandir iste da je bio Sanader Dragan. Kritične večeri vratio se s položaja kod Vodovoda i došao do položaja kod Vile, mjestu поближе opisanom kao Čičićeva vikendica, jer je odatle Sanader Dragan i rukovodio akcijama. Na udaljenosti od oko 30 metara vidio je strijeljane gardiste, njih 16 ili 17, za koje mu je Sanader kazao, na njegov upit, da su ih poubijali dečki "na svoju ruku", a da su među njima bili kako Drobnjak Dragan i još njegov prezimenjak po nadimku "Prelac". Poubijane gardiste vidio je bez jakni ali poredane pored njih njihove čizme.

Svjedok Popara Dušan, zna Sanader Dragana kao martičevca koji je imao svoju grupu, za koju se je po Petrinji pričalo da je njome zarobio pripadnike hrvatske policije, na području oko "Vile Gavrilović", nakon čega su svi poubijani. Nije tada imao saznanja tko je što iz te grupe počinio, već se je to pripisivalo Sanaderovoj grupi.

Svjedok Mišljenović Mile, također pripadnik paravojne organizacije zna, jer se tamo zadržavao, da je na području Petrinje djelovala Sanaderova grupa s tim da je istoga, Dragana poznavao još iz Siska, gdje su zajedno u blizini stanovali. Poznavao je i Sanader Milu, Draganova brata, za kojeg se u Petrinji pričalo da su u blizini Čičićeve vikendice, gdje je bila zarobljena grupa policajaca - gardista, iste poubijali.

Svjedok Mudrinić Petar u svom iskazu stavlja do znanja da je sa strane Garnizona u Petrinji bio zadužen da ispita slučaj o kojem je riječ i u ovom predmetu, a na traženje predstavnika Evropske zajednice koji su došli u komandu Garnizona i zanimali se za poubijane zarobljenike - pripadnike MUP-a i garde, njih 17. U obnašanju tog zadatka kazuje da je otvoreno pitao o slučaju i Sanader Dragana, ali da on nije htio o tome ništa razgovarati. No, daljnjim prikupljanjem obavijesti svjedok je saznao da se događaj zbio kod "Vile Gavrilović", na kom području su djelovali pripadnici Sanaderove formacije.

Koliko god su spominjani svjedoci izostavili jasnije i određenije kazati ono što su, uvjerenje je suda, znali o kritičnom događaju, zadržavši se samo na spominjanom kao po njima rečenom, to su, svojim kazivanjima podkrijepili oni, koji su uspjeli preživjeti zlodjelo o kojem je riječ.

Svjedok Dražen Cerjak, tako stavlja do znanja, da je, po mobilizaciji u rezervni sastav ZNG-e bio odvežen kao pojačanje braniocima Petrinje, pripadnicima MUP-a, te bio zarobljen sa svojom grupom u blizini Čičićeve vikendice. Razoružani su i pretreseni, kojom prilikom im je oduzeto sve što je kod njih nadeno, novci, satovi, zlatni predmeti, dokumenti, cipele i čizme, da bi pri svemu tome bili tućeni uz prijetnje da će ih sve poubijati. Potom su ih stali dizati po trojicu, jer su do tada ležali potruške na zemlji, te ih tjerati da pretrčavaju par koraka a oni im s leđa

iz dva "šarca" i automatske puške pucali. Čuo je spominjanje Sanadera, ali ga nije poznavao. "Iako smo svi mi plakali i molili da nas ne ubijaju oni su to činili. Kada je došao na mene red dizali su nas po dvojicu, jer su samo prve tri grupe digli po trojicu. Ja sam potrčao i iza mene se je također pucalo. Ja ne znam što se je dogodilo ali ja sam pao na zemlju pred jednu šikaru i odmah iza mene su na redu bili drugi i tada je jedan suborac pao na mene i to preko mene. Ja sam ostao nepomičan i nisam davao pokrete već sam se utajio. Nakon izvjesnog vremena kada sam se koncentrirao nisam osjetio bolove na drugim dijelovima tijela osim na glavi od povrede koju mi je nanio sa puško-mitraljezom. Ja sam u takovom položaju ostao ležati sve do večeri to jest dok se počeo hvatati sumrak. Za vrijeme dok sam ležao na tom mjestu čuo sam dvojicu naših pripadnika da je jedan pitao da li je netko živ, govoreći da je ranjen u leđa, a nakon toga mu se javio drugi koji je rekao da je pogoden u nogu. Odmah iza toga čuo sam dva opaljena metka te je nakon toga zavladao tišina. Smatram da se netko od terorista pritajio i kada su se dvojica ranjenih javili on ih je ubio. Saznao sam da se nas petero spasilo prilikom tog događaja." završava svoj iskaz spominjani svjedok.

Svjedok Zlatko Martinić učestvovao je također u masakru u blizini "Vile", također kao zarobljenik, te "...čuo sam da su neki rekli da treba pričekati Sanader Dragana i od tada je proteklo oko pola sata, za koje vrijeme smo mi ležali na zemlji potrbuške s rukama na glavi i to u jednoj liniji u dužini od preko 20 metara ... jedan do drugoga na udaljenosti od oko 1 metar. Ja sam od prije poznavao Sanader Dragana i njegovog brata Milu, jer je Mile radio u "Žitnjaku" pored mesnice gdje sam ja bio zaposlen. Mi smo čak u to vrijeme zajedno više puta popili i piće. Ovog kritičnog časa kada smo ležali u opisanoj koloni ja sam čuo da su neki od njih rekli da dolazi Sanader, odnosno rekli su da dolazi Dragan ... nisam mogao tada vidjeti da li je on zaista došao obzirom na položaj u kojem smo mi ležali na zemlji, ali neposredno prije toga počeli su sa druge strane, suprotno od položaja gdje sam ja ležao, dizati po trojicu naših pripadnika. Prvu trojicu su podigli i rekli da bježe u pravcu jedne šikare i kada su oni potrčali i odmakli se nekoliko metara četnici su njima u leđa iz puško-mitraljeza ispalili rafal. Ja sam ostao neozlijeđen, nije me pogodio niti jedan metak, iako su mi hlače između nogu bile pogodene sa mecima."

Isti svjedok kazuje: "... jedan pripadnik (HV-a - opaska) za vrijeme sli-jedeće trojke koja je strijeljana ranjen ... nakon toga jako urlikao te molio teroriste da ga ubiju a neki od njih su rekli da ne pucaju ponovno ... neka se muči i neka tako umre".

Svjedok Alijagić Meho čuo je kritične zgrade spominjana prezimana Sanader te nastavlja "...nisam mogao vidjeti što se sve dešava ali sam čuo da odvođe redom naše dečke i da ih ubijaju" - "...onaj drugi kolega, ali ne znam kako se zove, pao je preko mene i izvjesno vrijeme davao znakove života, a nakon toga se umirio, što znači da je umro".

Svjedok Stjepan Rožanković spominje predstavljanje dvojice nepoznatih mu, koji su se zabunom predstavili kao "oni od Sanadera", da bi kasnije on, svjedok, i drugi bili po njima razoružani i "Samnom bio je Gregec Zdenko, Žugaj Vlado, Pečirko Marijan, Kovačević Ivica i Svoboda Mišo ... svi su oni tom prilikom ubijeni."

Svjedok Župan Milan, među inim, a najbitnije, kazuje "Kada smo došli na to mjesto gdje smo zarobljeni, tu je došao i jedan jak čovjek sa crnim brkovima za kojeg sam kasnije prilikom ispitivanja kada mi je predočena slika prepoznao Sanader Dragana. On je, čim smo bili zarobljeni, iz pištolja izrešetao jednog gardistu koji je inače kod nas bio vozač. - ... Mile (takoder Sanader - opaska suda) je iz puškomitraljeza ubio trojicu naših pripadnika i to kada su ležali na zemlji potrbuške s rukama na potiljku."

Svjedok Barišić Ivica, također jedan od zarobljenih po optuženicima uočio je, još prije no što su isti počeli likvidacijom zarobljenika, čovjeka sa velikim crnim brkovima, za kojega je saznao da je to Sanader Dragan. Uočio ga je i zapamtio po tome što je svakome zarobljeniku, koji se je pokušao pridići, prijetio bijelim revolverom vrste "Colt", a zapamtio je i po tome što je isticao duže boravljenje na ratištu, zbog čega nekoliko mjeseci nije vidio žene i djece, i to navodio kao razlog da zarobljenike ne treba čuvati već ih postrijeljati. Sam je uspio preživjeti strijeljanje zadobivši ustrijele obiju nogu i ruku nakon čega se pritajio u šumi.

Za razliku od navodenih i citiranih svjedoka, očevidaca događaja, istovremeno i oštećenika, svjedoci Turajlić Milorad, Požar Zoran, Turajlić Nikola, Turajlić Ilija, Turajlić Milan, Turajlić Miroslav, Turajlić Milovan, Galijan Zlatko, Popara Dušan, Mišljenović Mile i Mudrinić Petar, nijeću neposredno saznanje o kritičnom događaju, ali se dade razabrati iz po njima rečenog "glasovitost Sanaderove formacije" i njenog djelovanja upravo na mjestu kritičnog događaja, naročito Žilić Milana, Popara Dušana, Mišljenović Mile i Mudrinić Petra, koji kazuje: "...predstavnici evropske zajednice su došli u komandu Garnizona i interesirali se za poubijane zarobljenike - pripadnike MUP-a i garde i to njih sedamnaest. Ja sam od Garnizona bio zadužen da ispitam taj slučaj te sam o tome otvoreno pitao i Sanader Dragana, ali on nije htio o tome ništa razgovarati. Međutim, ja sam u prikupljanju obavijesti povodom ovog slučaja saznao da se to dogodilo kod Vile "Gavrilović" i da su u to vrijeme na tom pravcu djelovali pripadnici Sanaderove formacije. U nastojanju da utvrdim činjenično stanje u vezi ovog slučaja ubijanja zarobljenika, ja nisam mogao ništa utvrditi jer su svi oni koje sam o tome ispitivao a to su većinom pripadnici TO iz sela, nitko od njih o tome nije ništa htjeo reći konkretno ..".

Koliko je to "zaduženje ispitivanja slučaja" doista bilo ozbiljno dato i po njemu tako postupljeno, dade se zaključiti iz rečenog po svjedoku Žilić Milanu: "Suradnju sa vojskom dogovarao je Sanader Dragan" i da je za tzv. "TO", čiji je i on bio pripadnik "...naoružanje ... dopremila vojska".

Sve se to ocjenjuje po sudu kao pokušaj da se nešto kaže, da se ne kaže previše, ali da je ipak, kako je istaknuto u završnoj riječi, "povezanim" kazivanjem svjedoka utvrđeno protupravno postupanje sve četvorice optuženika.

Daljnja ocjena suda, koja proizlazi iz analize svakog iskaza saslušanih oštećenih posebno i u međusobnoj relaciji sa ostalim provedenim radnjama tijekom postupka, da su svjedoci nazočni događaju pružili dovoljno podataka iz kojih se može izvesti zaključak o utuženom

ponašanju optuženih.

Pri spominjanju ostalih provedenih radnji tijekom postupka sud prvenstveno misli na saznanja stečena iz sadržaja zapisnika ovoga suda Kir-307/95 od 14. rujna 1995. godine sastavljenog pri eksumaciji posmrtnih ostataka pripadnika ZNG-a i dr., koji su poginuli u predjelu Vile "Gavrilović" u Petrinji 16. rujna 1991. godine, kojim se, sa sigurnošću ustanovljuju upravo osobe kao poginule spomenute i izrekom ove presude, što je dovoljno, uz nesporna nanošenja teških tjelesnih povreda preživjelima, pravnoj kvalifikaciji istaknutoj i izrekom ove presude.

Dokumentacija očevida MUP-a RH PU Sisačko-moslavačke Odsjeka za kriminalističko tehničke poslove broj 511-10-04/06-MG-1/1195 - masovna grobnica, koja je naknadno priložena spisu, gdje se i sada nalazi, daljnji je izvor saznanja u prilog točnosti tvrdnji istaknutih optužnicom a prihvaćenih kao točnih izrekom ove presude.

Kako je kazneno djelo učinjeno napadom na živote i tijela za vrijeme oružanog sukoba i spram ratnih zarobljenika, koje štiti Ženevska konvencija iz 1949. godine, to su se u postupcima sve četvorice optuženih stekla sva bitna obilježja kaznenog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika - označenog u čl. 122. OKZRH.

Uračunljivost - ubrojivost ni jednoga od optuženih nije ničim tijekom cijelog postupka, te ni po kome, bila dovedena u dvojbu.

Sam način postupanja, određeno i jasno izdavanje naredbe za strijeljanje (list 100/II spisa), javljanje, među inim i dobrovoljaca za to, na nedvojben način upućuje na zaključak o postojanju direktnog umišljaja svakoga od optuženih.

Dakle, dvojbe o kaznenoj odgovornosti ni jednoga od optuženih, nema.

Povreda međunarodnog prava u opisu kaznenog djela stavljenog na teret optuženicima predstavlja objektivni uvjet kažnjivosti kojim je posebno određen značaj i okvir protupravnosti ovog kaznenog djela u tom pravcu, da djelo mora biti protupravno i po međunarodnom pravu, te stoga optuženici, u krajnjoj liniji, ne moraju biti svjesni da svojim postupcima krše pravila međunarodnog prava.

Prilikom odmjeravanja kazne, a imajući u vidu svrhu kažnjavanja, stupanj kaznene odgovornosti, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu povrede, zaštićenog dobra, i okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, sud je izrekao svakome od optuženih kaznu zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina u uvjerenju, da je jedino takova kazna odgovarajuća težini učinjenog svakog od njih.

Ispunjenje uvjeta predviđenih propisom citiranim u izreci optuženici su oslobođeni nadoknade troška kaznenog postupka.

U Sisku, dne 03. ožujka 1999.

ZAPISNIČAR:
Slavica Milnović, v.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Željko Barač, v.r.